

Молодий комунар

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 47 (1683).

ЧЕТВЕР, 19 квітня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ

17 квітня 1973 року розпочав свою роботу Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. На порядку денному Пленуму питання «Про завдання партійних організацій республіки по дальшому поліпшенню роботи з кадрами у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС».

З доповіддю на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговоренні доповіді взяли участь: І. З. СОКОЛОВ — перший секретар Харківського обкому КП України, П. П. КОЗИР — перший секретар Одеського обкому КП України, О. Ф. ВАТЧЕНКО — перший секретар Дніпропетровського обкому КП України, Г. А. ЛЕГУНОВ — голова колгоспу «Грузія» Генічеського району Херсонської області, В. С. КУЦЕВОЛ — перший секретар Львівського обкому КП України, Б. Є. ПАТОН — президент Академії наук УРСР, В. І. ДЕГТЯРЬОВ — перший секретар Донецького обкому КП України, Ю. Н. ЕЛЬ-

ЧЕНКО — міністр культури УРСР, М. М. КОБИЛЬЧАК — перший секретар Кіровоградського обкому КП України, І. М. ПРИХОДЬКО — директор Кременчуцького автомобільного заводу імені 50-річчя Радянської України, Є. Л. ЛИТВИНОВ — другий секретар Київського обкому КП України, А. І. ВОЛКОВ — начальник цеху слябінга заводу «Запоріжсталь» імені С. Орджонікідзе, В. Ф. ДОБРИК — перший секретар Івано-Франківського обкому КП України, Т. М. ЧЕМОДУРОВ — голова Кримського обкомконкому, І. М. ЯРКОВИЙ — перший секретар Тернопільського обкому КП України.

Учасники Пленуму вшанували вставанням пам'яті видатного організатора колгоспного виробництва, голови ордена Леніна колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Березівського району Одеської області, члена ЦК КП України, депутата Верховної Ради СРСР, двічі Героя Соціалістичної Праці М. О. Посмітного.

Вчора Пленум ЦК КП України продовжував свою роботу.

ХАЙ ЖИВЕ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНА
ЄДНІСТЬ І БРАТЕРСЬКА ДРУЖБА
НАРОДІВ СРСР — ВЕЛИКЕ ЗАВОЮ-
ВАННЯ ЛЕНІНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬ-
НОЇ ПОЛІТИКИ КПРС!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1973 року)

Пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Вчора відбувся пленум обкому комсомолу.

З доповіддю «Про завдання комсомольських організацій області, які випливають з рішень грудневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС і доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» на пленумі виступив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Тайдамака.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міського комсомолу М. Складанченко, перший секретар Олександрівського райкому ЛКСМУ В. Кривошея, заступник секретаря комітету комсомолу Світловодського об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Галина Біломаз, перший секретар Олександрівського міського ЛКСМУ В. М'ясишкін, групкомсорг тракторної бригади № 4 колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району С. Пугаченко, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади зварювальників заводу «Черна зірка» В. Недопас, студентка Кіровоградського педінституту Людмила Носенко, бригадир комсомольсько-молодіжної колонії важкохворих поїздів локомотивного депо станції Знамянка А. Білоус, групкомсорг молочно-товарної ферми колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району Валентина Кармазіна.

Пленум прийняв розгорнуте рішення, спрямоване на дальше поліпшення ідейно-політичної роботи, інтернаціональне виховання комсомольців і молоді.

У роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою завідувач відділом організаційно-партійної роботи обкому КП України М. Т. Кондратенко.

У роботі пленуму взяв участь відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ Б. М. Цибулін.

Пленум розглянув організаційне питання. В зв'язку з переходом А. І. Василенко на педагогічну роботу пленум увільнив її від обов'язків секретаря обкому ЛКСМУ та вивів зі складу членів бюро обкому комсомолу. Секретарем обкому ЛКСМУ та членом бюро обрано Ларису Михайлівну Неруш.

В зв'язку з переходом на партійну роботу пленум вивів зі складу членів бюро обкому ЛКСМУ Б. С. Ясинівського. Членом бюро обкому ЛКСМУ обрано першого секретаря Новоукраїнського райкому ЛКСМУ Анатолія Новицького.

На «Постамент шани» газети «Молодий комунар» за поданням Вільшанського райкому комсомолу заноситься комсомолка Надія Ходоровська. Молода дівка колгоспу імені Телішевського Надія Ходоровська минулого року на роздвоєнні метелич опинилася на перше місце по господарству.

Фото І. ЦУРКАНА.

СЛОВО, ДІЛАМИ ГАРТОВАНЕ

Сила партійного, закличного слова — у його спрямованості вперед. В його сконцентрованій активній енергії, яка однаковим хвилюванням відгукується в серці робітника і колгоспника, інженера і вчителя, вєтерана і юнака. Слово партії, звернене до народу, стає його найточнішим дорожказом.

І в тому емоційному заклику — крізь вічно живе пам'яті історії — відлуння перших робітничих демонстрацій, першотравневих мітингів, революційних лозунгів. Як завжди, — накле слово партії наполене любов'ю і солідарністю до поволенних народів, сповнене справедливості, живої неспокитної сили ленінської правди, яка з кожним роком набуває все більшої політичної ваги у всьому світі, завоює авторитет насамперед ділами і зверненнями Країни Рад.

Першотравень приходить до нас в розпал трудової ентузіазму, коли успішно виконуються плани, накреслені XXIV з'їздом КПРС, — плани третього, вирішального року п'ятиріччя.

Заклики ЦК КПРС до 1 Травня викликають у кожного громадянина країни почуття піднесеної гордості, бажання працювати ще краще, з ще більшим натхненням на благо любимої Вітчизни. Звертаючись до молоді, партія закликає: ЮНАКИ І ДІВЧАТА! НАПОЛЕГЛИВО ОВОЛОДІВАЙТЕ МАРКСИСТСЬКО-ЛЕНІНСЬКИМ УЧЕННЯМ, ДОСЯГНЕННЯМИ НАУКИ, ТЕХНІКИ І КУЛЬТУРИ! БУДЬТЕ АКТИВНИМИ БОРЦЯМИ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ РІШЕНЬ ХХІV З'їЗДУ КПРС!

Комсомолка країни завжди була активним помічником комуністів. Юнаки і дівчата з комсомольськими значками на грудях завжди в передових рядах, — на виробництві і в полі, в мирному труді і на сторожі миру. Комсомольсько-молодіжні колективи, бригади, ферми радіють новими успіхами, цінними починаннями. Весна — час активних польових робіт. І поряд з досвідченими ветеранами успішно трудиться молодь. Обов'язок кожного трудівника, тим паче, члена ВЛКСМ — постійно перебувати у пошуку нових резервів для підвищення продуктивності праці, для поліпшення виробництва. На це нас спрямовують першотравневі Заклики.

Основа дальшого зросту свідомості, політичного кругозору молодого трудівника — глибоке засвоєння марксистсько-ленінського світогляду. Бути переконаним марксистом, справжнім ленінцем — до цього закликають і зобов'язують молодь натхненні слова партії комуністів.

ТРУДЯЧІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! НАПОЛЕГЛИВО БОРІТЬСЯ ЗА ДАЛЬШЕ ПІДНЕСЕННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІКИ — ОСНОВИ МОГУТНОСТІ БАТЬКІВЩИННИ І НЕУХІЛНОГО ЗРОСТАННЯ ДОБРОБУТУ НАРОДУ!

ШІРШЕ РОЗГОРТАЙТЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ЗА УСПІШНЕ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ТРЕТЬОГО, ВІРІШАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧЧЯ!

Перед кожним трудівником широка перспектива для розвитку своїх творчих можливостей, прояву ініціативи, активності. Партія націлює робітників і колгоспників, творчу інтелігенцію на вирішення конкретних завдань, які стоять перед ними.

Першотравневі Заклики — важливий матеріал для комсомольських працівників, пропагандистів, слово партії повинно дійти до кожної молодої людини, кожного комсомольця. В Закликах знайшли своє відображення всі сторони життя нашого народу, об'єднаного спільною метою, — в них — ідейний зміст радянського життя братніх народів, внутрішня і зовнішня політика ЦК КПРС, спрямована на утвердження ірності, братерства і миру на землі.

Курс партії і народу чітко визначений. Він — в побудові комуністичного суспільства і до горизонту прийдешнього вказує шлях.

ПІД ПРАПОРОМ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНИЗМУ, ПІД КЕРІВНИЦТВОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ — ВПЕРЕД ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

НИВА-73

ЯК ДО СПРАВЖНЬОЇ БИТВИ

- ПИТАННЯ, НЕ ПЕРЕДБАЧЕНЕ ЗБОРАМИ
- СПІЛЬНА РИСА ВСІХ — ЕНТУЗІАЗМ
- КУРС ЛАНКИ — 100 ЦЕНТНЕРІВ КАЧАНИСТОЇ

Хто з секретарів чи членів комітету комсомольських організацій не знає того особливого полєшення, точніше спадку напруги, коли збори наближаються до кінця. Адже найвідповідальніший момент в житті первинної — кожен має право спитати з товариша, і кожен має відповісти за себе, за всіх і перед усіма.

На тих зборах саме оте знайоме «полєшення» читав вже на обличчях членів комітету. Порядок денний: «Підвищення комсомольським і молоддю спільного ідейно-політичного та загальноосвітнього рівня» ось-ось мав бути вичерпаним, як раптом слово взяв тракторист Олександр Волнищук:

— Зараз пишуть у газетах, що повсюди створюють ланки по вирощуванню стоцентнерних врожаїв кукурудзи. А ми, що чекатимемо, поки інші проведуть експерименти, а потім на готовеньке?.. Схвилювано заговорили

всі — «ланки», видно не давали покою багатьом. Так виникло на комсомольських зборах питання, не передбачене порядком денним, і знайомого полєшення перед закінченням виступів — як і не було.

Посипались пропозиції, поради. Тоді ж почали складати списки майбутнього колективу, що боротиметься за високий врожай качанистої. Бажаючих було багато. Разом з хлопцями, перевіреними, тими, на кого можна завжди покластися у всьому, зважили і прохання кількох, яким треба ще дотягуватися до перших.

В ланку увійшло десять чоловік: один молодий комуніст, шість комсомольців, включили і досвідченого механізатора — Івана Чорного, який працює на тракторі близько двадцяти років. На ланку за кермом і більшість хлопців ланки. Так, Григорій Кравець п'ять років, Анатолій Ковальчук — чотири роки водять трактори.

Ланковим обрали комсомольця Василя Черкавського.

Хлопці загорілись — буквально після зборів вирішили взятись за роботу. Площу нам відвели 123 гектари. Попередник хороший — цукровий буряк... А ось не вистачало нашому лану азотних добрив: вирішили провести недільник по вивезенню гною від ферми.

Пам'ятаю перший недільник. На роботу прийшли ті, на кого навіть не сподівалися. Дев'ять тракторів з причепами тільки встигали робити ходки від ферми до поля. За перший недільник внесли по 4 тонни органічних добрив на гектар. А як зійшов сніг, з літаків ще додали поживних речовин — по два центнери мінеральних добрив. Нещодавно в бригаду прийшло 2 пунктирні сівалки СПЧ-6. Так що посівною технікою ми забезпечені. Своїми силами переобладнали 2 культиватори, щоб одночасно з культивациєю вносити азотну воду.

Нова справа в господар-

стві — виростити по 100 центнерів зернової кукурудзи. Без вивчення технології вирощування, розуміємо, на успіх не сподівалися. Всі члени ланки пройшли триденний курс навчання в школі передового досвіду на базі села Калмазового. А ланковий Василь Черкавський їздив в Дніпропетровську область на 8-денний семінар кукурудзководів. Потім про всі тонкощі вирощування 100 центнерів кукурудзи на зерно розповідав нам.

Як до справжньої битви готуємось ми до головного експерименту на хлібному полі. Днями прочитали напуття молодим хліборобам двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Пятакова. В глибини серця проникає кожне закличне слово усталеного механізатора. Як правильно і просто сказано: «Урожай третього, вирішального року буде нашим вкладом у боротьбу за доцільне виконання плану п'ятиріччя».

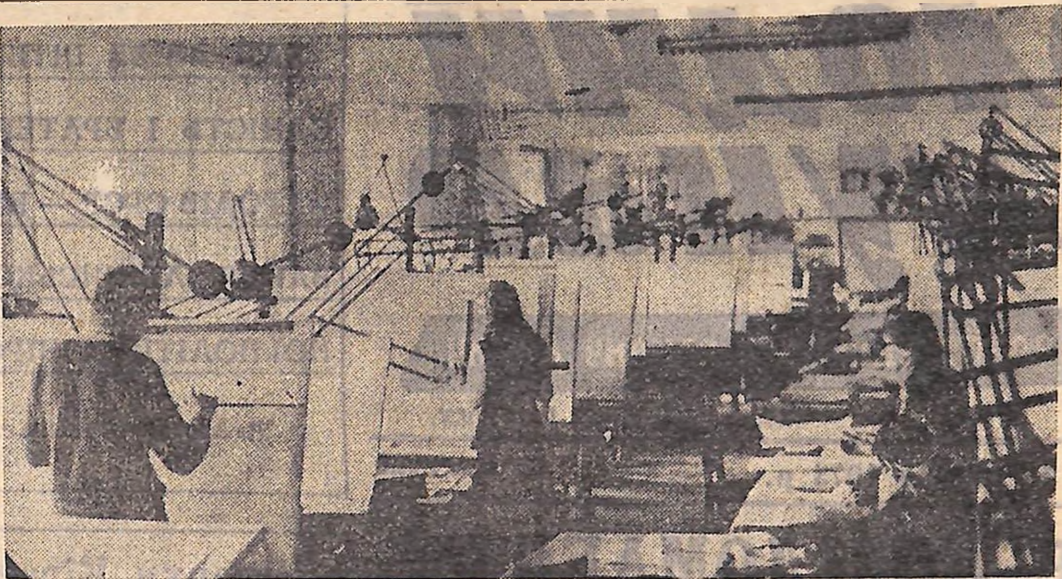
Я. НАСТАСІЄВСЬКИЙ, тракторист, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Вільшанського району.

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР постановила перенести день відпочинку з суботи 28 квітня на понеділок 30 квітня 1973 р.

КИРОВОГРАДСЬКЕ ГОЛОВНЕ СПЕЦІАЛІЗОВАНЕ КОНСТРУКТОРСЬКЕ БЮРО ПО ГРУНТООБРОБНИКІ І ПОСІВНИХ МАШИНАХ. ВІДІЛІЛ ЗЕРНОВІХ СІВАЛОК. ТУТ НАРОДЖУЮТЬСЯ НОВІ МОДЕЛІ. ТУТ ЗОПИ ОДЕРЖУЮТЬ ПУТІВКУ В ЖИТТЯ.

Фото
В. КОВПАКА.

МИ — ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

РОБОТА по інтернаціональному вихованню молоді — один з найголовніших напрямків діяльності комітету комсомолу нашого заводу. Найбільше, певно, поживається вона в період підготовки до відзначення золотого ювілею СРСР. Саме тоді на заводі набуло розмаху соціалістичне змагання серед молодіжних бригад під девізом: «15 союзним республікам — 15 ударних трудових вахт». Кожен колектив працював з великим піднесенням, прагнувши завоювати право підняти прапор на честь однієї з братніх республік. П'ятнадцять разів майорів у високості прапор тієї чи іншої республіки, знаменуючи при цьому ще одну трудову перемогу молоді заводу. Перед святом було організовано цілий ряд зустрічей з людьми трудової слави, тематичних вечорів, конкурсів.

Доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» спонукала нас ще повніше визначити свою ходу. Її вивчення ми розпочали ще на Всесоюзних комсомольських зборах, які проходили під лозунгом: «Ударною працею та відмінним навчанням ознаменуємо третій, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки». Тут же було складено графік вивчення кожної комсомольською групою, кожним членом організації всіх розділів доповіді. Тепер політичні інформатори та агітатори постійно перевіряють якість засвоєння матеріалу, радять, які обрати шляхи для її поглибленого вивчення.

При комітеті комсомолу створена лекторська група, яка роз'яснює молоді заводу значення об'єднання братніх народів нашої країни. Наприклад, керівник бюро технічного на-

вчання В. В. Коваленко виступає з лекцією на тему: «Історичне значення завоювань світової системи соціалізму». Серед інших тем, що їх пропонують члени лекторської групи своїм слухачам: «Україна — суверенна держава в складі СРСР», «Дружба народів — джерело сили та могутності Радянського Союзу».

Кращому засвоєнню доповіді допомагає наочна агітація, що її вміло розміщено по всій території

мають спрямуванню членів організації на успішне виконання завдань третього, вирішального року п'ятирічки. Це добре простежується на прикладі бригади Миколи Скифуса. Колектив її ще зовсім молодий, але вже двічі в цьому році бригада виходила на перше місце серед комсомольсько-молодіжних бригад в підгрупі заготовельних цехів. Тільки за березень бригада М. Скифуса виконала норму виробітку на 237 процентів.

На заводі працює рада молодих спеціалістів, очолювана В. Сподіним, яка на своїй звітній конференції намістила конкретні завдання. Шириться практика розробки творчих ідей у них планів «Мій особистий рахунок — науково-технічному прогресу вирішального року п'ятирічки».

Штаб «Комсомольського прожектора», який очолює Г. Дрябло, вклучився у Всесоюзний рейд по ліквідації втрат робочого часу. Він веде рішучу боротьбу за економію і бережливість, проти безгосподарності і марнотратства. Так, у останньому, шістнадцятому номері, йдеться про культуру виробництва, промислову санітарію, збереження соціалістичної власності і інструментального цеху.

У своїй доповіді «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» товариш Л. І. Брежнєв наголошував: «Партія добре знала, що виконання завдань п'ятирічки вимагає великої напруженої праці, величезної енергії й організованості, творчого підходу і сміливості в розв'язанні проблем, які виникають». Саме так, по-творчому, підходять до розв'язання завдань третього, вирішального року п'ятирічки комсомольці нашого заводу.

С. ВИШНИЦЬКИЙ,
секретар комітету
комсомолу заводу
«Червона зірка».

«ВИКЛИКАЄМО ЛЮБЕРЦІВ»

заводу.

Тут ви знайдете і прізвище бригадира молодих газоелектрозварювальників першого механоскладального цеху Віктора Недопаса. Його бригада виборола право носити ім'я XXIV з'їзду КПРС та XVI з'їзду ВЛКСМ. І тепер веде першість у змаганні, майже вдвічі перевищуючи планові завдання. Тепер вона викликала на змагання бригаду електрозварювальників цеху № 22 ордена Леніна і Трудового Червоного Прапора Люберецького заводу імені Ухтомського, що в РРФСР. Цю бригаду очолює комсомолец Валерій Сидоров.

ЗНАЧНА увага в нашій організації приділяється виконанню індивідуальних комплексних планів «Вчитися комунізму». В них комсомольцями заплановано вивчення доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Плани допо-

любов до рідного краю, до Вітчизни. Тільки ж любити її ще мало. Василь вирішує і сам йти у труд, у вир життя. Після семірки він йде в училище на курси механізаторів. Там його приймають в членів ВЛКСМ. А коли повернувся в село, коли доручили йому машину — нове почуття народжується — відповідальність за трактор, за культиватор, за велику й багату колгоспне поле... І відчуття, що нестиме його й далі — знання завжди мало. Треба вчитись. І він, працюючи, відвідує й десятирічку.

Служба в лавах Радянської Армії ще більш загартувала його волю, характер. Отож, прийшовши з армії, Василь відпочивав недолго. Він прийшов до своїх друзів, до механізаторів. Інших шляхів він не знав... Правління колгоспу і партійна організація призначають його бригадиром комсомольсько-молодіжної бригади. Зі служби в Радянській Армії Василь приніс нову рису — бути вимогливим і до себе, і до людей. Адже вони, механізатори, відповідають за землю! Хіба ж можна жити без думи про хліб? І як в цьому Василь і його друзі знадобилися мудра наука прославленого механізатора О. В. Птахова!

ПОЛЕ КЛИЧЕ

делегати побували у болгарських друзів. А болгарські другари приїжджали в Надлак. І надлацьким хліборобам, і Василю Івановичу Моторному було що показати друзям. Все тут радує око — і господарство, і лани, де шумить пшениця й кукурудза, де зеленіють буряки. Бувають різні роки, різні весни, але радянські люди, озброєні знаннями, озброєні знайомими (Василь вступив до Інституту, обравши агро-

Письменик цікаво розповідає і про співдружбу, про спільну працю голови колгоспу «Зоря комунізму» Л. П. Шліфера з бригадиром, з В. Моторним.

Наша Кіровоградщина дружить із трудівниками Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії. Хлібороби із надлацької «Зорі комунізму» встановили зв'язки з толбукінським кооперативом імені Кірова із села Шабля. Кіровоградські

ПОРТЬЕРИ... І ВЧОРАШНІЙ КАПУСНЯК

Люди юрмились біля лінії роздачі.

— Нічого дивного, — зауважила завідувача ідальнею № 6 Гріна Павлівна Мартиненко. — Дієтична ідальня — єдина у місті. Тож усі до нас. І, між іншим, скажу вам, такої ідальні не знайдете навіть і в Києві.

Завідуюча кивнула на вікна:

— Таких порт'єр, як у нас, нідє не знайдете. Спокій, затишок, висока культура обслуговування.

Справді, перше прання під зовнішнього оформлення залишається непоганим. Але зовсім несподівано зустрічаємось із начальником машинно-лінійної станції А. Я. Струмом.

— На обід? — запитуємо.

— Не знаю, що там і сказати, — сажко зітхає Анастасія Якович. — Три роки, як я уже тут постійний відвідувач. Але в ідальні про нас, дієтиків, не турбуються.

Виявляється, загалом в дієтичній ідальні, як кажуть, нічого. Щось варять, смажать, тушкують. Є план товарообороту. А зокрема? Зокрема — ще зовсім недавно тут існував зал «дієтичний». Зараз його немає. Хворі, які тут харчуються, розміщуються, де хто може. А таких не так-то й мало. Згідно запису в журналі — 60 чоловік. Буває вдвічі більше. І як би було приємно зайти до залу і сісти за стіл, на якому табличка: «Стіл дієтичний». На ньому стоїть пляшка мінеральної води, яблука чи фруктовий сік. Але все це поки що мрії.

— Як там яблука, — дивується медична сестра Тамара Коваленко. — Ми навіть крупя, свіжу рибу, овочі одержуємо дуже рідко.

ЙДУТЬ ВЕЛИКОВАГОВІ

Все ширшого розмаху набирає змагання за використання резервів, дострокове виконання планів третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки серед комсомольсько-молодіжних колективів вантажних електровозних колон. Тільки за перший квартал нинішнього року п'ять комсомольсько-молодіжних колективів перевезли понад план 585 тисяч 230 тонн вантажів. Молоді залізничники за цей час внесли і втілили у виробництво 26 рацпропозицій з економічним ефектом 3120 карбованців.

Переможцем у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів у першому кварталі стала вантажна електровозна колона, яку очолює Олександр Савин. Машиністом тут комсомолец В. Поляков, його помічник — комсомолец І. Козаков. За три місяці колектив провів 174 великовагові поїзди. Понад план перевезено 68 тисяч 460 тонн вантажів, зекономлено 63 600 кіловат-годин електросенергії.

А. КРИЧУН,
помічник машиніста Знаменського локомотивного депо.

РЕПЛИКА

Справа не лише в цьому. На кухні немає протиральної машини. А тому суш, каші готуються майже за загальними рецептами, які нерідко подаються до столу або гарячі, або холодні, як лід. Такі страви повинні поживати люди з хворими шлунками.

— Сир кислий, сметана — теж.

— А ви притрусіть їх цукром, — радить завідувача виробництвом Раїса Пшеничча, — нічого з вами не станеться.

Аж не віриться, що в дієтичній ідальні немає заміниці цукру — ксиліту чи сарбіту. Навіть такого елементарного, як шипшини, шлункового соку тут вдені з вогнем не знайдеш.

Не дбають тут і про належний санітарний стан. Робітничі, що працюють у залі, однією і тими ж ганчірками протиратуть підвіконня і підноси. Ганчірки масні, липкі.

Тож і не дивно, що із 38 працівників ідальні, які недавно склали екзамени із санітарного мінімуму, лише вісім мають оцінки «добре» і «відмінно». Решта ж — лише-лише вигада на трійку.

У книзі зауважень і пропозицій подяк від дієтиків не знайдеш. Зате цілі сторінки справжніх дифірамбів на адресу завідувача. І від кого ж ви думаєте? Від батьків і родичів тих, — у кого в цьому залі влаштувалися весілля. Дієтики у цей час, зокрема, у суботу і неділю, стоять і дивляться у вікна. Від записів у книжці їм не легше.

...Щодо порт'єр, вони дійсно красиві, таких, напевно, немає і в Києві.

Я. МИХАЙЛЕНКО.

м. Кіровоград.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ КНИЖКОВИЙ МАГАЗИН № 10 ЧАСТО ВІДВІДУЮТЬ КНИГОЛЮБИ. ТУТ ШИРОКИЙ ВИБІР ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ, ПРОДАВЦІ ЗАВЖДИ ПРОПОНУЮТЬ ЩОНО ВИДАНІ НОВИНКІ.

НА ФОТО: ПРОДАВЕЦЬ ЛІДІЯ КОВАЛЕНКО ПІДБИРАЄ КНИГУ ДЛЯ ЮНОГО ЛЮБИТЕЛЯ ЧИТАННЯ.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Думки, відгуки, рецензії

У видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» у квітні минулого року вийшла невеличка за обсягом книжка нашого письменника-земляка Олександра Моторного «З думою про землю».

Це поетична схильована розповідь про знатного механізатора, бригадира тракторної бригади, Героя Соціалістичної Праці, лауреата премії імені Ленінського комсомолу, делегата XXIV з'їзду КП України Василя Івановича Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району нашої Кіровоградщини.

Шляхи Василя — звичайні шляхи хлопчика із колгоспної сім'ї. І може незвичайним у його житті була глибока любов до поля. Воно щодня кликало його розсіяними рапками, криком перепелів, журавлими, криком, шумом пажого колосу, гулом комбайнів. Поле чарувало його, йому хотілося скрізь побувати — і в рідному селі, і на просторах Батьківщини — в Умані, в Софіївському парку, і в Шевченківському краї, де лягли сліди молодого Тараса.

Так письменник образно яскраво омальовує, як у серці ще юного піонера виростає найголовніше почуття, без якого жити не можна —

любов до рідного краю, до Вітчизни. Тільки ж любити її ще мало. Василь вирішує і сам йти у труд, у вир життя. Після семірки він йде в училище на курси механізаторів. Там його приймають в членів ВЛКСМ. А коли повернувся в село, коли доручили йому машину — нове почуття народжується — відповідальність за трактор, за культиватор, за велику й багату колгоспне поле... І відчуття, що нестиме його й далі — знання завжди мало. Треба вчитись. І він, працюючи, відвідує й десятирічку.

Служба в лавах Радянської Армії ще більш загартувала його волю, характер. Отож, прийшовши з армії, Василь відпочивав недолго. Він прийшов до своїх друзів, до механізаторів. Інших шляхів він не знав... Правління колгоспу і партійна організація призначають його бригадиром комсомольсько-молодіжної бригади. Зі служби в Радянській Армії Василь приніс нову рису — бути вимогливим і до себе, і до людей. Адже вони, механізатори, відповідають за землю! Хіба ж можна жити без думи про хліб? І як в цьому Василь і його друзі знадобилися мудра наука прославленого механізатора О. В. Птахова!

Письменик цікаво розповідає і про співдружбу, про спільну працю голови колгоспу «Зоря комунізму» Л. П. Шліфера з бригадиром, з В. Моторним.

Наша Кіровоградщина дружить із трудівниками Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії. Хлібороби із надлацької «Зорі комунізму» встановили зв'язки з толбукінським кооперативом імені Кірова із села Шабля. Кіровоградські

помічник факультет), паміють і можуть виборювати врожай.

І про це прозвучало слово комуніста Василя Івановича Моторного на XXIV з'їзді Комуністичної партії України, на якому він був делегатом від комуністів Новоархангельського району. Ось воно те слово всієї Батьківщини:

— Дорогі товариші! Дозвольте записати XXIV з'їзд Комуністичної партії України, що механізатори нашої тракторної бригади у відповідь на підняття партії про подальше піднесення сільського господарства не пошкодують сил та амінь для успішного виконання поставлених завдань, і в нинішній п'ятиріччї досягнуть врожайності зернових не менш, як по 50 центнерів, цукрових буряків — 500 центнерів з гектара на всій площі висіву...

Письменик яскраво змальовує творчу дружбу в бригаді. Розповідь про Моторного — це розповідь про його учителя — О. В. Птахова, Л. П. Шліфера, про його товаришів у бригаді.

Автор утверджує думку: що лише старання, наполеглива праця, дума про хліб, дума про Батьківщину в недовгому слав'я кожної людини.

В. І. Моторний разом зі своїми друзями творить подвиг. На XXIV з'їзді КПУ він дав слово комуніста, взяв високі соціалістичні зобов'язання.

Знання. І як приємно, що колгосп «Зоря комунізму» в 1972 несприятливому році виборов високі врожайні успіхи культури.

Коли писався ця рецензія, газети принесли ще одну звістку. Опубліковано повідомлення «Про підсумки Всесоюзного соціалістичного змагання буряководів по Українській РСР у 1972 році».

Переможцями визнано по Кіровоградській області — колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району, «Україна» Гайворонського району.

Це ж перемога й Моторного і його друзів!

Книжка Олександра Моторного «З думою про землю» написана живою, яскравою, запашною мовою, з великою любов'ю до людей, синів землі. Вона звучить як хороша документальна повість. Кінчається вона мальовничою картинкою:

«Василь Іванович виходить у поле, зупиняється на хвилину — далина прозора і свіжа. З довгих годин ледве чути рокіт моторів.

Поле кличе...»

Цікава, хороша книжка письменника Моторного теж кличе читачів, молоді нашої Кіровоградщини наслідувати надлацьким хліборобам, клице теж до трудових подвигів.

М. СТОЯН,
член Кіровоградського літературного об'єднання.

ПРИ розворотах надзвуковий бомбардувальник злегка погойдувало. Вже не першу годину гостроносний корабель йшов над хмарами, тому штурману доводилося зводити курс тільки по приладах. Проте екіпаж діяв спокійно і впевнено — авіатори в складному польоті поклалися на майстерність навігатора капітана М. Безсмертного.

Микола Васильович за звичкою копзнув поглядом на показчик приладів, майже миттю рахував і схилився над планшетою. Червона лінія, що пересікала на карті голубий квадрат моря, тікала далі, за згин. Летіли по ортодромії. Червона риска і символізувала головну ортодрому, що на штурманській мсві означала лінію найкоротшого шляху між двома точками на земній кулі.

Тут, над відкритим морем, без видимості орієнтування перевірити місцезнаходження шандічної бойової машини було не так просто. Проте військовий штурман першого класу капітан Безсмертний встигав збирати показання чисельних приладів, уточнити, чи не відхилявся авіатори від розрахункового курсу, не чекаючи вказівок командира, інформував про пройдений шлях.

До полігону, як було визначено завданням, вийшли на дозвуковій швидкості. Тепер особливо дорога кожна секунда польоту. Бомбометання в складних метеорологічних умовах сама по собі вправа не з легких. Та обстановка ускладнювалася ще й тим, що екіпаж, який виконував подібне завдання з другим штурманом, отримав всього лиш трійку. Тоді штурман скаржився на незадовільну роботу автоматики, але точних «симптомів» змалювати не міг. А при перевірці на землі дефект не підтвердився. І все ж потрібно уточнити навіть найгірший можливий варіант.

До виходу на бойовий курс все йшло відмінно. Капітан Безсмертний виключив передатчик локатора, вибрав цілі, дав команду: «Довернути вліво три». В розрахований час штурман взяв управління літаком на себе. Автоматика, здавалось, спрацювала відмінно. Але придивившись, Микола Васильович раптом помітив, що відмітка на екрані помітно поповзла в бік. Він почав акуратно довертати, і ніз же по вловиму для ока «повело» в інший бік. Коли ж

вдалося установаити відмітку по курсу, літак пішов з креном.

— Так ось зйідки взялись ті зайві десяткі метрів, які пролетіла тоді бомба! — здогадався капітан Безсмертний, і тут же оцінив ситуацію, доповів командирі: «Автоматика виключаю. Буду бомбардувати по похилій дальності».

Секунди, секунди, секунди! Як вони швидко зникають, коли в запасі їх зовсім небагато, а хмари, схожі на снігові вершини гір, немовливо летять з великою швидкістю назад, за стріловидну площину корабля. Тепер знову машинною керує пілот — штурману необхідно уточнити висоту і швидкість корабля з урахуванням температури навколишнього повітря, швидкості і напрямку вітру. Потрібно встигнути вручну ввести ці дані в приціл, а контрольну методичку поставити точно по вибраному віддаленню, не запізнитись і не поспішати з відкриттям бомболока.

Це якраз та ділянка польоту, коли в лічені секунди штурман повинен встигнути перебудуватись психологічно, скласти новий план дій, щоб в кожну секунду безпомилково виконувати в середньому дві операції.

Про те, що бомби попадали в центр кола, авіатори довідалися на землі. А тепер їм належало виконати розвідку і аерофотозйомку берегових об'єктів. Капітан Безсмертний лише уважно став придивлятися до показчиків приладів. Стрілки швидко поповзли вправо (шандікість паростала стрімко), в якусь мить різко шарпнулися до обмежувачів і знову все стало нормально. Зараз над невідимим зйідки похмурим морем розгортався зйоденний сплеск, подібний на вибух — бомбардувальник перемгнув звуковий бар'єр. І знову схилився над картою невтомний штурман, щоб стрімка машина на величезній шандікості йшла точно по розрахованій ортодромії.

СЛУЖБУ
НЕСУТЬ СИНН

МАІСТЕР ТОЧНИХ УДАРІВ

ЦЕЙ неговіркий, зовні некваляний штурман народився в селі Подорожньому Світловодського району, є одним з кращих в частині бомбардирів. А тепер його прізвисько все частіше називають серед тих, хто практично при будь-яких погодних умовах виконує аерофотозйомку. І при виконанні кожного завдання, крім безпосередньо штурманських замірів, перевірок і перекладень, Микола Васильович встигає давати чіткі команди пілоту, підказує йому, коли краще всього закінчити маневр, щоб в задану точку пійти повністю готовими до роботи. В підрозділі, наприклад, не без посмішки згадує, як одного разу при аерофотозйомці в погану погоду з першого заходу декількох об'єктів, спитий, зморений пілот, маневруючи по командах штурмана, кінцем не стримався і напівжартома попросив пощади.

Капітан Безсмертний «надавав» особі декілька років тому. Трудолюбивий, наполегливий, витриманий він якийсь раз у підрозділі став своєю людиною, швидко вріс у колектив.

Раніше за інших вивчив складне обладнання, отримав спочатку другий, а потім і перший клас. Ріс його досвід, ріс авторитет, вже товариші по службі радні молодим: «Вийти працювати у Безсмертного. У нього і талант штурманський, і працелюбства вистачить на троє». А він залишався таким же скромним «в'їдливим» (коли справа стосувалася підготовки до польотів).

Інструкції, рекомендації знає напам'ять, але кожного разу в класі терпеливо повторює їх. Та не як школяр, а як штурман-новатор. Повторюючи, прикидає, чи не можна поліпшити той або інший тактичний прийом, які сильні сторони літака активно використати при

виконанні, скажімо, аерофотозйомки або бомбометання з малої висоти. З цією ж метою Микола Васильович робить аналіз своїх польотів і роботи товаришів, сидить годинами при обробці даних об'єктивного контролю, сам розшифровує плівки і зйідки. Знайідки свої записує штурманським акуратним почерком до особливого зошита.

ПОГАННИЙ той майстер, котрий зумів пізнати таємниці майстерності, але ревниво оберігає їх від чужого ока. Не такий комуніст Безсмертний. Все, що він уміє, щедро роздає товаришам по службі. І записи він веде для того, щоб внести зміни в методичку, розробити нове керівництво для екіпажів, котре дозволить ще ефективніше використовувати складну техніку, збагатити тактичний арсенал авіаторів надзвуковиків.

Микола Васильович ніколи не нав'язує свої думки, але кожне його слово продумане, вагоме, а тому молоді штурмани кожну пораду досвідченого товариша беруть на озброєння. І не випадково, що в загоні, де літає капітан Безсмертний, всі навігатори отримують за польоти, як правило, тільки високі оцінки.

Дуже часто капітан Безсмертний приходить на стоянку або в клас рано-ранці і йде пізно ввечері. Він завжди в гущі подій. З одним бесідує, когось по-дружньому, принципово докоряє, когось контролює. І завжди пам'ятає про те, що особистий приклад — головний аргумент в будь-якій справі. Тому-то одним з перших в частині штурман Безсмертний виключився у змагання за звання спайпера.

Бути там, де важче, йти в першій шерензі майстрів військової справи, працювати так, щоб приносити максимальну користь колективу — така життєва ортодромія капітана Безсмертного — молодого комуніста, мужнього, досвідченого штурмана, який впевнено витримує в будь-яких погодних умовах, вдень і вночі, заданий курс на надзвукових швидкостях.

А. КОНТІЄВСЬКИЙ,
військовослужбовець.

Інтерв'ю „МК“

НОВУ ПРОГРАМУ — ДО СУСІДІВ

Красносілка, Цвітна, Триліси — це лише кілька сіл Олександрівського району, де тільки останнім часом побували співаки хору районного Будинку культури. Цей самобутній колектив, з яким багато років працюють диригент В. М. Сапугієнко і концертмейстер І. Я. Рудь, як відомо, звоював золоту медаль обласного фестивалю самодіяльного мистецтва на честь 50-річчя утворення Союзу РСР і гідно представив нашу область на республіканському фестивалі.

— Над чим нині працює хорів колектив? — з таким запитанням звернувся наш кореспондент до керівника хору.

— Готуємо нову програму. До неї включили пісні А. Пашкевича «Йшов солдат» і В. Соловйова-Седого «Давно ми дома не були», щоб з ними виступити на святковому концерті на честь Дня перемоги. В новому репертуарі — щедрівка «Павочка ходить» в обробці

А. Авдієвського, його ж гармонізація пісні «Вербовая дощечка». Окремо виступить у майбутніх концертах жіночий склад хору. Зараз із ним готуємо українську народну жартівливу пісню «Пожежу я сизі бички до води» та інші твори з незвичерпною народної криниці.

— Крім свого району, ще де виступаєте?

— Трудівники нашого району змагаються з новомірогородцями. Маємо

намір повезти до них свою нову програму.

— І ще одне запитання: кого з хористів варто виділити?

— Всіх. Звичайно, ветеранів, які у хорі співають 10—20 і більше років. Це — Анатолій Іванович Юркевич, Олександр Іванович Мирошніченко, Петро Ілліч Матюшенко. З молодших — Фросину Халаїм, Поліну Косенко, Галину Капкан, подружжя Анатолія і Валентину Тютій, і зовсім молодих — Марію Жаботинську, Вікторію Максимову, Ларису Захарченко. Хотілось би всіх перелічити. Та що ж, хор — це колектив, де кожний голос звучить лише в гармонії з іншими.

...Світло в залі Будинку культури притушене, сцена — сяє вогнями. Змах руки диригента — і дзвінки, прозорі голоси заповнюють усі куточки приміщення. Поки що йде репетиція. Та недалеким той час, коли прозорість і проникливість цього звучання вийде у серця слухачів, і відгукнеться почуттям вдячності самодіяльним артистам.

НАШІ ЗІРКИ

ВЕЛИКИЙ УСПІХ У ГЛЯДАЧІВ МАЮТЬ ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО КУЛЬТОСВІТНОГО УЧИЛИЩА.

НА ФОТО: ТАЦЮВАЛЬНИЙ КОЛЕКТИВ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО КУЛЬТОСВІТНОГО УЧИЛИЩА ВІКОНУЄ ТУРКМЕНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ТАНОК «ДЖИГІТ».

Фото А. ПІДДУБНОГО.
РАТАУ.

ДЛЯ ВАС, ВЧИТЕЛІ І УЧНІ ВЧИТЬ НАРОДНА МУДРІСТЬ

Великий вітчизняний педагог К. Д. Ушинський неодноразово підкреслював роль приказки та прислів'я у вивченні рідної мови. Не меншу роль відіграють ці відпрацьовані народом мовні шедеври при вивченні мови іноземної. Учителі англійської мови мають у своєму розпорядженні «Англо-український фразеологічний словник» К. Т. Баранцева та спеціальний посібник «Англійські прислів'я та приказки» цього ж автора, який вийшов на початку 1973 року у видавництві «Радянська школа» другим виданням. У ньому зібрано і пояснено понад 1340 найтисповіших і найпопулярніших у сучасній англійській мові прислів'я і приказок.

Відкривається книга короткими відомостями про англійські приказки і прислів'я. Автор розкриває специфіку фразеологізмів англійської мови, відзначає семантично та структурно однотипні приказки і прислів'я в англійській, російській і українській мовах.

Основна частина книги присвячена коментуванню англійських прислів'я та приказок. До кожного з них подаються російські та українські паралелі. Отже, книга з успіхом може використовуватися як в школах з українською, так і в школах із російською мовою навчання. Добре зробив автор, показавши і синоніміку англійських приказок та прислів'я. Для зручності користування в кінці рецензованої книги подано алфавітні показники українських та російських прислів'я і приказок, які наводяться як паралелі до англійських. За названими показниками легко знайти потрібну семантичну групу англійських фразеологізмів.

Книга К. Т. Баранцева «Англійські прислів'я та приказки» стане корисним посібником для учителів, учнів, студентів і всіх тих, хто прагне глибоко знати англійську мову.
М. БОЙКО,
старший викладач Кіровоградського педінституту.

ПІОНЕРСЬКІ КОМІСАРИ

ДЕНЬ ПОЧИНАЄТЬСЯ ІЗ ЗАПИТАННЯ

Несміливо переступивши поріг райкому комсомолу, струнка русава дівчина з комсомольським значком сказала: «Хочу працювати з дітьми, хочу стати вожатою».

І ось рідна школа, в якій провчилася десять років. Дзвінкаголосо малечі з цікавістю спостерігала за дівчиною.
— Добрий день, будемо знайомі, я — вата вожата. Звуть мене Галина Семенівна. — Сама тим часом думала: «Чи зрозуміють вони мене? Чи цікаво їм буде зі мною?»

Через декілька днів двері піонерської кімнати не зачинялись. «Галино Семенівно, коли прове-

дем збір загону?». «Галино Семенівно, яку краще назву команди придумати?»

Зацікавила, повела за собою вожата, як молодших школярів, так і старшокласників. Цікавими проходять вечори, зустрічі, походи, екскурсії в школі. Разом з членами комітету комсомолу вирішили провести зустріч з випускниками школи. Скільки цікавого, скільки захоплюючого розповідали своїм друзям випускники — кожен про свою професію, кожен про свою мрію.

Додому поверталася з друзями, з якими навчалася разом у школі: — Галино, цікаво сьогодні пройшла зустріч, обов'язково на-

ступного року зустрінемося так само, в школі, всі разом, організуємо?»

Від цих слів товаришів стало радісно, легко — значить є наслідки і її роботи.

Щоб вести піонерів у країну знань, вожатій треба самій постійно оволодівати знаннями. Багато читає Галина, і результати праці її хороші. Перший рік працює вожатою в Куцелівській середній школі Галина Шемет, але за цей час вона встигла багато зробити для поліпшення роботи в піонерській та комсомольській організації школи.

М. БЕЙДА,
секретар Онуфріївського РК
ЛКСМУ.

ВИХОВАНЦІ ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ СПОРТИВНИХ ШКОЛ ОЛЕКСАНДР ПАРАСКЕВА (КІРОВОГРАД) І ТАМАРА ФЕДОРЧЕНКО (ЗНАМ'ЯНКА) — Ось уже другий рік серед призерів легкоатлетичних змагань школярів області вони одніми з перших виконали нормативи комплексу ГПО.

Фото Л. РЕЗНИЧЕНКА.

НЕ ЗАДЛЯ РЕКОРДІВ

Протягом двох днів у міському дендропарку проходив поєдинки спартакіади за програмою комплексу ГПО серед колективів фізкультури міської ради ДСТ «Колос». В ній взяли участь 12 команд (121 чоловік). Змагання проходили на кросовій дистанції 500—1000 метрів. Метання гранати, підтягування на перекладні, згинання і розгинання рук в упорі. Серед учбових закладів перше місце зайняв колектив фізкультури кооперативного технікуму, другою — технікум механізації сільськогосподарства. Серед підприємств — на першому місці універсальна міжрайбазисна об'єднаність, на другому — кооперативне учальце.

В особистому заліку відзна-

чаєся А. Ксендзов, М. Замша (V ст.), І. Ковальов, М. Довгоп'ят, С. Шасць, Г. Голубничий (III—IV ст.). 37 чоловік виконали нормативи ГПО.

Другий етап спартакіади розпочнеться в червні.

Р. ЛАШКЕВИЧ,
голова міської ради
ДСТ «Колос».
м. Кіровоград.

Програмою нормативів і вимог нового комплексу ГПО передбачено участь майбутніх значківців у туристському поході. Вони, зокрема, повинні продемонструвати свої знання і вміння орієнтуватися на місцевості (на відкритій і в лісі) по карті і по компасу, вибрати місце для розбивки бівуака, розпалити вогнище, вибрати метод подолання штучних і природних перешкод, вміння надати першу медичну допомогу при травмах. Але для тих, хто складає нормативи III ступеня, на місці бівуака проводяться змагання з орієнтування на місцевості (закритий маршрут) на 1—2 км 2—3 пересу-

ДЕ ВАС БІВУАК?

вання за визначенням азимутом і перевірка вміння орієнтуватися на місцевості.

З метою популяризації цього виду спорту в Кіровограді проведено особисту першість міста з орієнтування на місцевості. Змагання так і називались — «Зелений стадіон». У числі найсильніших були представники інституту сільськогосподарського машинобудування, вихованці спортивних секцій ДСТ «Динамо», команда дитячої екскурсійно-туристської станції. Ці команди продемонстрували високу спортивну підготовку, організованість, вони були найбільш чисельними. З кращими результатами фінішували Сергій Мамонтов (інститут сільськогосподарського машинобудування) і Тамара Філіпенко (ДСТ «Динамо»). Серед юніорів відзначилися динамівці Олександр Щеглов та Світлана Байда (тренер М. Комісаров).

У поєдинках не взяли участі спортсмени СК «Зірка», заводу радіовиробів, папкової фабрики, м'ясокомбінату, педінституту, команди «Спартак», «Колос». Викликає прикрість той факт, що в колективі фізкультури педінституту зовсім занедбали роботу в цьому напрямку. Навіть на факультеті фізичного виховання не потрубувалися, щоб майбутні вчителі фізкультури визначилися на туристських маршрутах.

Цікавими були шкільні особисто-командні поєдинки орієнтувальників (з кульовою стрільбою і туристською сумою перешкод). Серед юнаків попереду був учень СШ № 8 О. Щеглов, серед дівчат — учениця СШ № 3 О. Бахмач. Командою перемогли турист-орієнтувальники СШ № 6, які вибороли право участі в фінальних змаганнях на першість області.

І хоч старт «Зеленого стадіону» мали певні недоліки, та в цілому вони свідчили про те, що молодь захоплена ними. Адже більше 440 юнаків і дівчат виконали нормативи комплексу ГПО. А це вже досягнення. І тим фізкультурним активістам, які не спромоглися згуртувати своїх вихованців і допомогти їм взяти участь у цих змаганнях, доведеться мати ще більше турбот. Бо нормативи з орієнтування на місцевості мають скласти всі.

А. ГРИГОР'ЄВ,
студент педінституту.

м. Кіровоград.

ДЕВІЗ — СИЛА І МУЖНІСТЬ

В тому, що комсомольські та дтсавіські активісти Світловодська повсякчас поліпшують спортивно-масову роботу серед допризовної молоді, громадськість міста могла переконатися вже не раз. З початку року майбутні воїни взяли участь у воєнізованих естафетах, лижних кросах, поєдинках з військово-технічного триборства. Змагались автомобілісти, радисти, стрільці, представники інших секцій. А оце міський комітет ДТСААФ провів змагання старшокласників міста під девізом «Сила і мужність». Школярі повинні були виконати окремі військово-спортивні нормативи комплексу ГПО. Офіцери запасу і у відставці К. Єфімов, Й. Кулагін, Г. Білоус, М. Новиков, А. Лобачов не лише чітко організували поєдинки, а й подбали, щоб команди всіх шкіл ретельно підготувалися до випробувань.

На спортивній базі СШ № 1 міря-

лись майстерністю стрільці. Тут найбільше очок (394) набрали представники СШ № 3. В особистому заліку (вправа ДГ-2) призерами стали Валерій Кругляк та Сергій Баташов. На другому місці — команда школи-інтернату № 1. Але спортсмени з цього колективу виявились сильнішими в метанні гранати і підтягуванні на перекладні. І як підсумок — загальна перемога.

Поєдинки виявили здібних спортсменів з окремих видів спортивної програми. Наприклад, Микола Лопушняк (СШ № 5) підтягнувся на перекладні 20 разів, а Сергій Гричак (СШ № 8) кинув гранату на 51-метрову відмітку.

Переможців змагань чекав почесний приз — кубок героя-земляка Івана Конька. Його вручено допризовникам з школи-інтернату № 1.

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент.
м. Світловодськ.

Приз Героя — в кіровоградців

У спортзалі ДСТ «Авангард» проведено четвертий особистий командний турнір з боротьби самбо на приз пам'яті Героя Радянського Союзу Д. Медведєва. В змаганнях взяли участь представники одинадцяти областей республіки. Серед них неодноразові переможці і призері чемпіонатів України. В результаті дводенної напруженої боротьби у командному заліку перемогли наші земляки, яким і було вручено командний приз. Вони набрали 71 очко (на 11 очок більше, ніж другі призері — спортсмени з Запоріжжя). На третьому місці — борці Жданова (в них 48,5 очка).

В. ЧАЙКОВСЬКИЙ,
інженер заводу «Червона зірка».

На знімку: другий призер змагань (в особистому заліку) кіровоградський динамівець В. ГРИЦЕНКО (зліва) під час фінального поєдинку.

Фото автора.

Керівник клубу кандидат у майстри спорту СРСР Г. ДУБІВКА.

УРОК-ЗАВДАННЯ

Контрудар. Це такий прийом, коли противник нападає на одну з твоїх фігур або пішаків, то ти її не захищаєш, а робиш більш блискучий хід. Кращий спосіб захисту — контратака.

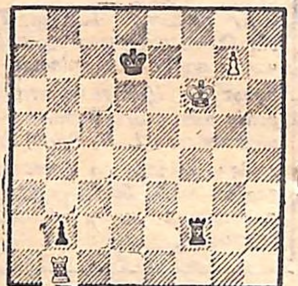
Ось приклад.

Білі: Крc1; Фe2; Тd1; Тf1; Сс4; Сd2; пп: а2; b2; e2; e5; f2; g2; h2;

Чорні: Крc8; Фb6; Тd8; Тd7; Кd5; Сс5; пп: а7; b7; c6; e6; f7; g7; h7;

Білі необережно зіграли 1. Сd2 — g5 і тут — контрудар 1... Кс3 і білі здалися. Не можна 2. bс із-за Са3 мат.

Пропонуємо розв'язати етюд на цю тему.

Білі: Крf6; Тb1; п: g7.
Чорні: Крd7; Тf2; п: b2.
Білі виграють.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НОВЕ СЕРЕДНЄ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 7

22 квітня 1973 року з 11 години дня проводить свято «День відкритих дверей в училищі».

У програмі свята: Розповідь про навчально-виховний процес в училищі; екскурсія по комплексу училища; великий концерт художньої самодіяльності; танці, ігри, участь у зйомці кінофільму про училище. Запрошуються випускники 8—10 класів міста й області. Ті, хто прийдуть, забезпечуються житлом.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973 РІК З СПЕЦІАЛЬНОСТІ

електрозварник.
Приймаються юнаки, демобілізовані з лав Радянської Армії та дівчата віком 18 років і старші. Строк навчання 6 місяців. Початок занять з 10 березня 1973 року. Інгородні забезпечуються гуртожитком. Стипендія 30 карбованців. Адреса училища: м. Олександрія, селище Жоптневе, вул. Ватуліна, 1, міське професійно-технічне училище № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 20 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.30 — Програма передач. (М). 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концерт. (М). 10.15 — «Сільські жнива». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Нащадки». (М). 11.45 — Телевізійне про сім'ю Ульянових. (М). 12.15 — «Земляки». (Ленінград). 13.00 — Шахова школа. (М). 13.30 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.45 — «Хропіка тижня». (Кіровоград). 17.00 — Урочисте

засідання, присвячене 103-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Концерт. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Прем'єра телеспектаклю. (М). 22.40 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Наша афіша. (К). 17.00 — Урочисте засідання і концерт, присвячений 103-й річниці з дня народження В. І. Леніна. (М). 18.00 — Концерт. (К). 18.30 — Урочисте засідання і концерт, присвячений 103-й річниці з дня народження В. І. Леніна. (К). В перерві — Інформаційна програма «Вісті». По закінченні — художній фільм «Ленін у Жовті» і вечірні новини. (К). СУБОТА, 21 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімністика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Концерт молодих виконавців. (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Радянський Казахстан». (М). 11.15

— «Три зустрічі». Концерт. (М). 12.00 — «Ленінський меморіал в Ульяновську». Телевізійний фільм «Актуальні проблеми науки і культури». 13.00 — Для школярів. «Творчість юних». Концерт. (К). 13.45 — Пошта програми «Здоров'я». (М). 14.15 — Кольорове телебачення. «Товариш лісна». (М). 14.45 — «В. І. Ленін». Композиція за творами В. Маяковського. (М). 15.30 — «Червона субота». Репортаж. (М). 15.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Велика родина». (М). 17.45 — Політичний оглядач газети «Правда» Ю. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М). 18.30 — Художній фільм «Міс Менд». 3 серія. (М). 19.30 — Програма «Час». (М). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» (М) — «Арсенал» (Ереван). (М). 22.00 — Концерт майстрів мистецтва. По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 —

«Червона субота». Спецвипуск телевізійної програми. (К). 10.15 — Концерт радянської пісні. (К). 10.40 — М. Шолохов. «Піднята цілина». Літературна передача. (К). 11.20 — Художній фільм «На початку віку». (К). 12.45 — Телевізійний Спецвипуск. (К). 13.00 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 13.45 — «Знайдіть дарує світло». (Львів). 14.05 — Документальний фільм «Радянська Україна». (К). 15.05 — Фільм-концерт. «Пісня з якою ми росли». (К). 15.50 — Телефільм «Скляні дзерка». (К). 16.30 — Для дітей. «Маленька філармонія». (Одеса). 17.00 — Тележурнал «Старт». (К). 17.30 — «Чиста криниця». (Харків). 18.30 — «Секретар раднаркому». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Спортивна передача. (К). 20.15 — І. Рачада. «Етапа партія». Вистава. В перерві — «На добраніч, діти!». Вечірні новини. (К). 23.10 — Програма «Час». (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

216050. ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.